

frænkede Offentlighed eller blive ved den fuldstændige Offentlighed. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt at komme meget langt ind paa dette Spørgsmaal. Det kan være, at det for Nogle kun er en Følelsessag, og at Afstemningen altsaa vil vise, hvilke Følelser ærede Medlemmer nære overfor dette. Men da den ærede Ordfører er kommen ind paa dette Spørgsmaal og har gjort Mindretallets Betænkning til Gjenstand for en saa omhyggelig Kritik, vil jeg tillade mig ialtsald at sige nogle Ord derom. Den Indvending, den ærede Ordfører gjorde overfor den fuldstændige Offentlighed, var nærmest den, at den virker demoraliserende. Det er nu Noget, som den ærede Ordfører strøg med det Samme maatte indrømme ikke kan bevises. Den ærede Ordfører nævnte, at Kvinder og Børn særlig lod sig forkræffe ved en saadan Leilighed; men jeg veed ikke, hvorfra den ærede Ordfører har sine Beviser derfor. Smidlertid, det er jo meget muligt, at det finder Sted, men saa er det dog ikke værre, end at Kvinder og Børn kunne blive borte ved en saadan Leilighed. Man maa jo nemlig huske paa, at naar man her taler om fuldstændig Offentlighed, er det saaledes at forstaa, at det er frivilligt, hvem der vil være tilstede; der er Ingen, der behøver at komme. Det var altsaa det Demoraliserende og Uhyggelige ved Sagen, som den ærede Ordfører fremhævede. Nu viser det sig, at man ønsker i de Vædringsforslag, man her foreslaar, at en Militærkommando skal være tilstede ved Hærettelsen, for at der kan være fuldt betryggende Sikkerhed for Ordenens Opretholdelse og for at lade den hele Akt paa en for Publikum mere isønskelbende Maade fremtræde som en Ytring af Statsmagtens Myndighed ligeoverfor Individernes Krænkelser af Samfundsordenen. Man ønsker altsaa, at denne Akt skal faae en saa høitidelig Karakter som vel muligt. Men saa vil jeg gjerne spørge, om det virkelig hertillands har viist sig, at denne Akt foregaar med Mangel paa den Høitidelighed fra Publikums Side, som man ønsker. Jeg tror ikke, at det er Tilfældet. Jeg tror, at man i saa Henseende ser hen til Forholdene i fremmede Lande, hvor noget Saadant finder Sted, og hvor jeg godt veed, at Offentligheden er indskrænket. Her hjemme er det derimod ikke saa; Folket karakteren er her anderledes; den er tungere, mere alvorlig og tager ikke en saadan Akt saaledes, som maasse mere revolutionære Folkeslag kunne til. Jeg tror ikke, at der hertillands er nogen Fare for, ligesom det heller ikke har viist sig, at Publikum ved denne Leilighed skal vise sig at være uden Følelse for, hvad

det er, der foregaar. Det vil kunne siges for den sidste Hærettelses Vedkommende at have været Tilfældet med Myndighederne; men det kan slet ikke siges at have været Tilfældet med Publikum. Dette med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører bemærkede om det Demoraliserende ved Sagen, som skulde bevirke, at man indskrænker den fuldstændige Offentlighed. Dernæst sagde den ærede Ordfører, at de Betænkkeligheder, vi havde gjort gjældende overfor den indskrænkede Offentlighed, kunde kun gjælde, naar der var Tale om hemmelig Eksekution; men ikke, naar der er Tale om indskrænket Offentlighed. Jeg skal dertil sige, at for mig staar det saa, at der er ikke saa særlig Forskjel paa det, man foreslaar under Navn af indskrænket Offentlighed, og det, der vilde blive Tilfældet, naar Offentligheden fuldstændig hævedes. Hvis man vil efterse de Vædringsforslag, som Flertallet ønsker vedtagne, vil man se, at denne indskrænkede eller regulerede Offentlighed ikke bethyder Meget; der bliver ingen Offentlighed mere. Forholdet vil blive det, at ikke Alle, som vilde, kunne komme tilstede, men kun de, der faae særlig Afgang. Ved denne Leilighed gjælder det om, at der skal være Kontrol, og det maa være en Kontrol, dels fraoven, dels fraenden. Kontrollen fraoven er den, som den høitærede Justitsminister allerede i sit Forslag har foreslaet udøvet fra Justitsministeriets Side, og som, efter hvad Forslaget nu gaar ud paa, skal udøves fra Politimesterens Side i den paagjældende By. Derimod er der ikke Noget at sige. Gjælder det om at faae en saadan Kontrol, saa bør der altid være tilstede, naar der er fuld Offentlighed, og altsaa ogsaa, naar man indskrænker Offentligheden. Men hvad den anden Kontrol angaar, er det, hvorpaa det kommer an, at Publikum kan kontrollere, om virkelig de paagjældende Myndigheder udføre deres Gjerning, som de bør, saa kan jeg ikke nægte, at det ikke forekommer mig, at hvad Vædringsforslagene foreslaa paa nogen Maade kan siges at være betryggende. Vil man se, hvad det er, der gives Publikum, saa vil det vise sig at være overmaade Lidt. Der skal for det Første gives Afgangstort til Stedets Kommunalbestyrelse, som saa mulig møder eller mulig ikke møder. Dernæst skal der gives Afgangstort til Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Forbrydelsen er foregaaet. Der er en høi Grad af Sandsynlighed for, hvis der er nogen større Afstand mellem Hærettelsesstedet og det Sted, hvor Forbrydelsen er foregaaet, at Medlemmerne af sidstnævnte Steds Kommunalbestyrelse ikke møde. Endelig skal der gives Pressen en begrænset